

چهاربهار چابهار؛ بلوچ‌های میهمان‌دوست

استان سیستان و بلوچستان برای ایرانی‌ها همچون ایران است برای غربی‌ها؛ قبل از این‌که به آن‌جا بروند از آن می‌ترسند و تردید دارند، اما وقتی دل به دریا می‌زنند و سفر می‌کنند با دریایی از محبت و میهمان‌نوازی و صمیمیت روبه‌رو می‌شوند که هرگز فراموش نخواهند کرد و باز می‌کوشند سفرشان را تکرار کنند. از میان شهرهای این استان چابهار بیش باقی گردشگرپذیر است و زیرساخت‌های گردشگری‌ای همچون اقامتگاه مناسب دارد. اگر به هند و پس از آن به چابهار سفر کرده باشید، بی‌شک می‌توانید تشابهات فرهنگی بلوچ‌های چابهار را با همسایه شرقی‌شان دریابید: لهجه، لباس، تنوع غذایی و آداب غذاخوری، خونگرمی و میهمان‌نوازی؛ حتی بوی کوچه‌پس‌کوچه‌های چابهار در بازار بلوک‌ها (مادربزرگ‌ها) برایتان تداعی‌گر هندوستان است. چابهارها با پاکستانی‌ها و اهالی کراچی نیز قرابت دارند. خیلی از آن‌ها با هم فامیل‌اند و پیوند ازدواج میان‌شان زیاد است. چابهارها از طریق بندر گواتر به پاکستان می‌روند. آن‌ها نیاز به ویزا ندارند و کارت تردد برایشان کافی است. گردشگری می‌تواند اقتصاد این استان محروم را دگرگون کند. منطقه آزاد چابهار فقط در بخش کوچکی از چابهار بنا گذاشته شده که با دیوار و دروازه از سایر شهر جدا می‌شود، اما بقیه بخش‌های شهر پر است از فقر و تهیدستی. زاغه‌نشینی در چابهار و اطرافش زیاد است؛ دختران در سنین کم ازدواج می‌کنند و پسران زیادی بیکارند. اما گردشگری با ساخت هتل و راه‌اندازی امکانات طبیعت‌گردی می‌تواند اقتصاد شهر و حتی استان را متحول کند. انجیر معابد، سواحل شب‌تاب، اسکله بریس، شهر تاریخی تیس، قلعه پرتغالی‌ها، کوه‌های مریخی، تالاب گواتر، گل‌فشان، موج‌های دریا بزرگ، ماهیگیران، تلاقی کویر و دریا و ... تنها بخشی از جاذبه‌های طبیعی چابهار به شمار می‌روند که نادیده گرفته شده‌اند، اما خارجی‌ها آن‌ها را خوب می‌شناسند. برای نمونه، پس از آن‌که ایسکی بریتون 26 ساله ایرلندی برای نخستین بار در چابهار موج‌سواری کرد، جشنواره‌های موج‌سواری در این بندر رایج شد. تعداد گردشگران خارجی‌ای که به استان سیستان و بلوچستان و به‌ویژه چابهار سفر می‌کنند شاید تذکر بجایی برای مسئولان و جلب‌توجه آن‌ها به زیرساخت‌های گردشگری این استان باشد. از جمله مهم‌ترین این زیرساخت‌ها دسترسی آسان و راحت است. حمل‌ونقل نامناسب، نبود فرودگاه در بندر چابهار، نبود ریل راه‌آهن و طولانی‌بودن مسافت، حتی نسبت به مراکز استان‌های همجوار، بندر تاریخی چابهار را در بن‌بست قرار داده است. برای رشد صنعت گردشگری این استان و بندر و رهاندن مردم از بیکاری باید به حال حمل‌ونقل فکری اساسی کرد. می‌توان امکان سفر دریایی و کشتیرانی را در آن مهیا کرد؛ چراکه تنها بندر ایران به آب‌های آزاد دسترسی دارد و می‌توان امکان سفر به هند یا کشورهای حاشیه دریای عمان را از این طریق به وجود آورد. اما غیر از حمل‌ونقل، چابهار به اقامتگاه‌های کافی و در همه سطوح قیمت نیاز دارد. از طرفی می‌توان برای جلب‌توجه عموم، بازی‌های آبی در آن به راه انداخت. موج‌سواری یکی از ورزش‌های آبی است که دختر ایرلندی در آب‌های چابهار آن را آغاز کرد. آموزش را نیز نباید نادیده گرفت که یکی از ارکان مهم گردشگری کشور به شمار می‌رود. نیروهای انسانی آموزش‌دیده بهتر می‌توانند پاسخگوی نیاز گردشگران باشند و حتی آن‌ها را تشویق کنند باز هم به این استان بیایند. سیستان و بلوچستان از نظر جاذبه‌های گردشگری چیزی کم ندارد. این استان از نظر تاریخی، طبیعی، مردم‌شناسی، خوراک و پوشاک و نیز آداب و رسوم دارای ویژگی‌های منحصربه‌فردی است. آب‌وهوای معتدل و مناسب بندر چابهار، یا چهار بهار، رتبه سفر به این شهر را بالا برده است. تنها با کمی برنامه‌ریزی، این بندر صنعتی اقتصادی به بندری تاریخی تفریحی تبدیل خواهد شد.

